

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

13 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Ion Arhiliuc și Iurie Diaconu,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar împotriva sentinței Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 24 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2013, declarat de inculpatul

Cecoi Anatolie Anatolii, născut la 01 octombrie 1989, originar și domiciliat în or. Strășeni, str. Ștefan cel Mare 65/3, ap. 19, moldovean, cetățean al Republicii Moldova.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Instanța de fond din 27.01. – pînă la 24.12.2012;

2. Curtea de Apel Chișinău din 08.02. – pînă la 11.04.2013;

3. Curtea Supremă de Justiție din 10.09. – pînă la 3.11.2013.

Asupra recursului ordinar, Colegiul penal

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătorei Centru, mun. Chișinău din 24 decembrie 2012, Cecoi Anatolie a fost condamnat în baza art. 157 Cod penal la amendă în mărime de 150 unități convenționale, ceea ce constituie 3.000 lei.

2. Pentru a se pronunța, instanța de fond a constatat în fapt că, Cecoi Anatolie, deținînd în baza ordinului MAI nr. 126 ef din 30.10.2009, funcția de polițist al Regimentului de patrulă și santinelă „Scut” al CGP mun. Chișinău, la 03.06.2011, în jurul orei 19.00, aflîndu-se în exercițiul funcției, în incinta sectorului de poliție nr. 1 al CP sec. Centru, mun. Chișinău, fiind nevoit conform Legii nr. 416 din 18.12.1990 cu privire la poliție să aplice mijloace speciale cu aplicarea cătușelor față de cet. Begu Anatolie, care fiind în stare de ebrietate alcoolică și opunea rezistență fizică față de cerințele colaboratorilor de poliție de a se calma, avînd încrederea exagerată în sine, nu a prevăzut că î-i va fractura mîna, deși putea și trebuia să prevadă aceasta, deoarece Begu Anatolie era de vîrstă înaintată, i-a cauzat leziuni corporale medii sub formă de fractură închisă a colului chirurgical a humerusului stîng, care au fost produse în rezultatul răsucirii mîinii stîngi în afară și spre posterior.

3. Inculpatul Cecoi Anatolie a contestat cu apel sentința instanței de fond, solicitînd casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri de achitare în privința sa, din motiv că nu au fost prezentate probe care ar confirma cu certitudine că el a săvîrșit infracțiunea imputată.

În acest sens, inculpatul s-a referit la un șir de probe, care, în opinia sa, nu confirmă vinovăția sa în cele imputate, inclusiv:

➤ declarațiile părții vătămate, Begu Anatolie, care sunt contradictorii, ultimul indicînd că a fost maltratat de O. Scacenco, iar în plîngerea din 22.06.2011 solcitînd atragerea la răspundere pe Poncrat S., care activa în acel moment în calitate de inspector de sector al SP1 al CPs Centru (vol. I, f.d.4). La fel, în cadrul examinării medico-legale, partea vătămată nu a anunțat medicii că are careva dureri și fracturi (vol. I, f.d. 47);

➤ rapoartele de expertiză medico-legală nr. 1778/D din 18.07.2011 și nr. 2714/D din 05.10.2011;

➤ înștiințarea 903 înregistrată sub nr. 5347 din 05.06.2011, expediată în adresa SP 1, confirmă că la 03.06.2011, ora 17.00, Begu A. s-a adresat la Spitalul de Urgență din mun. Chișinău, precum că a fost maltratat de o persoană necunoscută lîngă SP 1 sect. Centru (f.d. 12);

➤ declarațiile martorilor Poncrat S., Mustețeanu O., Liga V;

➤ fișa postului, prin care sunt stabilite obligațiile șoferului echipajului unității de transport în timpul serviciului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de inculpatul Cecoi Anatolie, cu menținerea sentinței.

4.1. La adoptarea soluției sale, instanța de apel a constatat că, probele administrate legal de către organul de urmărire penală și verificate în ședința de judecată prin prisma art. 101 CPP din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității, veridicității și în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, - confirmă vinovăția inculpatului Cecoi Anatolie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal.

În acest sens, instanța de apel, s-a referit la un șir de probe pertinente, concludente și utile, care confirmă vinovăția acestuia, inclusiv:

➤ declarațiile reprezentantului părții vătămate, Begu Anatolie, Drăguțan Anghelina;

➤ declarațiile martorilor Filat Ion, Pancrat Serghei, Mustețeanu Octavian, Liga Victor;

➤ înștiințarea 903, înregistrată sub nr. 5347 din 04.06.2011 (vol. I, f.d.12);

➤ procesul-verbal de examinare din 14.02.2011 (vol. I, f.d. 14);

➤ certificatul de vizită nr. 40229 din 05.06.2011 (vol. I, f.d. 13);

➤ raportul de examinare medico-legală nr. 1603/D din 27.06.2011 (vol. I, f.d. 41);

➤ raportul de examinare medico-legală nr. 1778/D din 18.07.2011 (vol. I, f.d. 90-91);

➤ procesul-verbal de audierea părții vătămate Begu Anatolie din 10.09.2011 (vol. I, f.d. 93);

➤ raportul de expertiză medico-legală nr. 2714/D din 05.10.2011 (vol. I, f.d. 132-133);

➤ procesele-verbale de recunoaștere a persoanei după fotografie din 01.12.2011 (vol. I, f.d. 138, 139);

➤ procesul-verbal de verificare a declarațiilor la locul infracțiunii din 22.12.2011 (vol. I, f.d. 159- 165).

Nerecunoașterea vinovăției de către inculpatul Cecoi Anatolie în comiterea infracțiunii imputate, Colegiul penal a apreciat-o ca o metodă de eschivare de la răspunderea penală, aceasta fiind combătută prin probele menționate supra administrate în cadrul urmăririi penale și cercetării judecătorești. La fel, instanța de fond just a reținut că declarațiile martorilor, care sunt colaboratori de poliție și colegi de serviciu cu inculpatul, sunt contradictorii, între aceștia nu exista o poziție unică referitor la circumstanțele de fapt petrecute în cauză.

Colegiul penal a statuat că, instanța de fond la individualizarea pedepsei inculpatului a ținut cont de cerințele art. 61, 75-77 Cod penal, de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, de motivul acesteia, de personalitatea acestuia, de circumstanțele atenuante și agravante ale cauzei, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă în raport cu circumstanțele cauzei.

5. Inculpatul Cecoi Anatolie, invocând temeiul prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP, a atacat cu recurs ordinar sentința primei instanțe și decizia instanței de apel, solicitând casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri de achitare, din motiv că instanțele ierarhic inferioare au dat o apreciere greșită probelor administrate la dosar și verificate în ședința de judecată, - probe, care nu dovedesc vinovăția sa în comiterea infracțiunilor imputate.

5.1. În motivarea cerințelor sale, recurentul a invocat că declarațiile părții vătămate Begu Anatolie nu sunt veridice și urmau a fi apreciate critic de către instanțele ierarhic inferioare.

Totodată, indică că declarațiile martorilor Pancrat Serghei, Mustețeanu Octavian și Liga Victor, incorect au fost puse de către instanța de judecată la baza sentinței de condamnare, deoarece aceștia au confirmat nevinovăția sa în cele imputate.

În acest aspect, a mai invocat că instanțele ierarhic inferioare ilegal au pus la baza sentinței de condamnare: înștiințarea 903, înregistrată sub nr. 5347 din 04.06.2011, deoarece partea vătămată sa adresat la Spitalul de Urgență la 03.06.2011, ora 17.00, iar echipajul de poliție din care făcea parte în acea zi a fost informat la ora 20.30; rapoartele de examinare medico-legală nr. 1778/D din 18.07.2011 și nr. 2714/D din 05.10.2011.

Mai mult, recurentul a conchis că, în cauză nu s-a ținut cont de – Fișa postului său, prin care sînt stabilite obligațiile șoferului echipajului unității de transport și anume - în timpul serviciului, conducătorul unității de transport este responsabil de autoturisme și de toate echipamentele din dotare și poate interveni și părăsi unitatea de transport doar în cazuri excepționale.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în baza materialelor din dosar, Colegiul penal în unanimitate decide inadmisibilitatea acestuia, din următoarele considerente.

6.1. Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) CPP, hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile cînd instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, acest temei pentru declararea recursului ordinar nu și-a găsit confirmare la examinarea recursului înaintat, nefiind stabilite presupusele erori de drept invocate de recurent.

6.2. Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) CPP, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În pct. 18 din Hotărîrea Plenului CSJ a RM nr. 9 din 30.X.2009 „Cu privire la judecarea recursului ordinar în cauza penală”, este atenționat că instanța de recurs controlează dacă s-a aplicat corect dreptul față de faptele constatate de către instanța de apel și dacă faptele au fost constatate respectîndu-se normele de drept material sau procesual. Sub acest aspect Colegiul penal, atestă că, instanța de apel la judecarea cauzei în ordine de apel nu a comis careva erori de drept.

6.3. Colegiul penal, reține că instanțele de fond și de apel, judecînd cauza și verificînd probele administrate legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art. 100 alin. (4) CPP, le-a dat o apreciere justă potrivit art. 101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, utilității, concludenței, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, astfel ajungînd la concluzia corectă cu privire la vinovăția inculpatului Cecoi Anatolie în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 157 Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă echitabilă ținîndu-se cont de prevederile art. 7, 61, 75-77 Cod penal.

Deci, criticile formulate de recurent, enunțate la pct. 5.1 al prezentei decizii, prin care se susține că inculpatul Cecoi Anatolie nu se face vinovat de săvîrșirea infracțiunii imputate, - acestea au format obiect de discuție la judecarea cauzei în instanța de apel și, căroră instanța le-a dat o motivare corespunzătoare, argumentată și pe larg expusă în prezenta decizie la pct. 4.1, soluție, pe care instanța de recurs și-o însușește pe deplin, și a cărei reluare nu se mai impune, avînd în vedere și faptul că verificînd hotărîrile atacate în raport și cu prevederile art. 424 alin. (2) CPP, în sensul că nu se identifică existența și a altor motive care analizate din oficiu să ducă la casare, urmează a se constata că recursul înaintat în cauză este vădit neîntemeiat.

La fel, instanța de recurs, menționează că din textul recursului declarat de inculpatul Cecoi Anatolie, se evidențiază că recurentul în mod decisiv, își motivează recursul prin dezacordul cu modalitatea de apreciere a probelor, or motivele de reapreciere a probelor, nu se conțin în temeiurile prevăzute la alin. (1) art. 427 CPP, astfel, criticile formulate de acesta nu sunt motivate sub aspectul casării hotărîrilor recurate, ca fiind ilegale. Astfel spus, reaprecierea probelor, în modul propus de către inculpat, nu se încadrează în prevederile art. 427 CPP.

6.4. Totodată, verificînd procesul-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel (vol. 2, f.d. 57-63) și, lecturînd textul deciziei adoptate în cauză, rezultă că instanța de apel la judecarea apelului declarat de inculpatul Cecoi Anatolie, a respectat întocmai prevederile art. 415, 417 CPP, astfel întemeindu-și concluziile sale pe probele legal administrate și verificate în ședința de judecată a instanței de apel, acestea fiind reflectate în procesul-verbal al ședinței de judecată, iar inculpatul și avocatul acestuia n-au solicitat audierea suplimentară a martorilor, fiind audiați pe viu inculpatul și reprezentantul părții vătămate Begu A., Drăguțan Anghelina.

La fel, Colegiul penal menționează și faptul că la terminarea urmăririi penale partea apărării, în sensul art.251 CPP, n-a contestat legalitatea actelor procedurale adoptate în cauză, care reflectă mijloacele de probă și procedeele probatorii, acceptate ulterior de către instanțele de judecată.

În atare circumstanțe, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) CPP, rezultă că lipsesc temeiuri de drept de casare a hotărîrilor adoptate în prezenta cauză penală și, prin urmare, se impune soluția inadmisibilității recursului declarat de inculpatul Cecoi Anatolie, ca fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de inculpatul Cecoi Anatolie Anatolii împotriva sentinței Judecătoriei Centru, mun. Chișinău din 24 decembrie 2012 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 aprilie 2013 în propria cauză penală, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Pronunțată integral la 11 decembrie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Ion Arhiliuc

Iurie Diaconu